

پیشرفت در سیاست خارجی و امنیتی مشترک اتحادیه اروپا: مطالعه‌ی موردی بحران اکرین و کوزوو^۱

یوسف مولایی

استادیار بازنشسته دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی yousef.molaei@gmail.com

عیسی عادل

نویسنده مسئول، دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، تهران،
ایران isadeli@ut.ac.ir

چکیده

هدف مقاله‌ی حاضر، ارزیابی میزان موفقیت سیاست خارجی و امنیتی مشترک اتحادیه‌ی اروپا پس از لیسبون با استفاده از مطالعه‌ی موردی در بحران اکرین در سال ۲۰۱۴ و مقایسه‌ی آن با جنگ کوزوو در سال ۱۹۹۹ است. بدین منظور، ابتدا معاهده‌ی لیسبون و تفاوت‌های آن با معاهده‌ی ماستریخت مورد بررسی قرار می‌گیرد، سپس به تفاوت‌های بحران اکرین با بحران کوزوو اشاره خواهد شد. در نهایت عمل کرد دستگاه سیاست خارجی اتحادیه‌ی اروپا در خصوص این بحران مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت.

واژه‌های کلیدی: سیاست خارجی و امنیتی مشترک، سیاست دفاعی و امنیتی مشترک، کوزوو، بحران اکرین، توافق لیسبون

تاریخ دریافت: ۹۸/۱۰/۱۵ تاریخ بازبینی: ۹۸/۱۱/۲۰ تاریخ پذیرش: ۹۸/۱۱/۲۷

فصلنامه سازمان‌های بین‌المللی، سال ۴، شماره ۱، بهار ۱۳۹۹، صص ۳۷-۶۳